

የሰሜን ኮርያው ሞዴል??

በቅሎ እጸዳዳለሁ ብላ ሃፍረቷን አሳየች !!

ከብስራት ኢብሳ

በተፈጥሮ ለሁለት ነገር አልታደልኩም :: የመጀመርያው ፣ በንግግር ሃሳቤን መግለጽና ፣ ሁለተኛው ድምጽ እያሰሙ የእውነትም ሆነ የውሸት ማልቀስ አልቻልኩም :: ጨካኝ ሰው ነኝ ብዬ እንዳልደመድም ፣ አንዳንዴ አሳዛኝ መጽሃፍም ሆነ ፊልም ሳይ እንባዬ ይቀራል :: አንዳንዴም ሕዝብ የአንባ ገነን ገዢዎቻቸውን ታግለው አሸንፈው ፣ በደስታ ሲፈነገጉ ሳይ ፣ እኔም ስለሃገሬ መንፈሳዊ ቅናሹ ያድርብኝና ፣ ድንገት ስሜታዊ ሆኜ ፣ ሲቃ ይዘኝ ፣ እንባዬ ዱብ ዱብ የሚልበት ወቅት ስላለ ጨካኝ ነኝ ለማለት ይቸግረኛል:: ሚች የቅርብ ዘመዴም ቢሆን ፣ የሆነ የሚያስተሳስረን ፣ ወይ አብረን ያሳለፍነው የማስታውሰው ነገር ከሌለ ፣ ስሜቴ ላይ ለውጥ አያመጣም:: እንደ ፊልሙና ፣ መጽሃፉ ከሆነ ስሜት ጋር ሲያያዝ ብቻ እንጂ ፣ በተለይ ጮክ ብዬ ላልቅስ ብዬ እራሴን ባስገደድኩኝ ቁጥር ፣ የኮረኮት ያህል ነው ሳቄን የሚያመጣው ::

በጎልማሳ ዘመኔ አንድ የቅርብ ዘመዴ ከዚህ ዓለም በሞት ተለይተው ለቅሶቻቸውን ሳልሰማ ስለሰነበትኩኝ እናቴ ለሰልሰቱ አብሬያት እንድሄድ ትጠይቀኛለች :: እኔም ጮሆ ማልቀስ ስለማልቻል ይቅርብኝ እላታላሁ :: እናቴም ነገሩን ቀለል አድርጋ ፣ " ችግር የለውም ፣ ግቢው ውስጥ ስንገባ ፣ እኔ እጀምርልሃለሁኝ ፣ ከዛ አብረን እናለቅሳለን " ትለኛለች :: ችግሪን ለማሳመን ብዙ ከሞከርኩኝ በኋላ ስላልተሳካልኝ ፣ "መሄዱን እሺ ግን አላለቅስም " አልኳት :: እናቴ ልታስለቅሰኝ ቆርጣ ስለተነሳች ፣ "ልጄ ዘመድህ ሞቶ ፣ ያውም በጉራጌ ባህል ፣ ኡ ኡ ኡ ብለህ ካልገባህ ፣ የመርካቶ ዘመዶቻችን ቀርቶ ሳር ቅጠሉ ይታዘበናል ." ብላ ስላስቸገረችኝ ፣ "እንሂድ የሚሆነውን እናያለን" ፣ ብያት ታክሲ ተሳፈርን ::

እንደፈራራኝ ከታክሲ ወርደን ወደ ድንኳኑ ስንገባ ፣ እናቴ በል በርታ ብላ ለቅሶቻችን ጀመረችልኝ :: እናቴን ማሳፈር አልፈለኩም ፣ ማልቀሱም አልሆነልኝም፣ በመጨረሻ በዚህ ጭንቀት መሃል ፣ ያበጠ ይፈንዳ ብዬ ፣ ጮኬ ማልቀስ ስጀምር ፣ ፍራሽ ላይ ተሰብስበው የተቀመጡት ፣ የሚችል ልጆቻችን ፣ ሌሎች የዘመድ ልጆች መሳቅ ይጀምራሉ :: ምክንያቱም ጮኬ ማልቀስ ስጀምር ፣ ድምጹ በሚያስገርም ሁኔታ ፣ አንዴ እንደ በሬ ፣ ሌላ ጊዜ እንደ ድመት የማይሆን አይነት ያልተለመደ ድምጽ ይወጣኝ ስለነበር ፣ የመርካቶ አራዶች ዘመዶቹ ፣ ቲያትር መሆኑ ገብቷቸው ኖርዋል ፣ አንደኛው ሴት ልጃቸው ፣ ስሜን ጠርታ ፣ " ና እባክህ እኛ ዘንድ ተቀምጠህ ተጫወት ፣ ይቺ አባዬ ናት አልቅስ ብላ የምታስቸግርህ" ብላ ጠራችኝ ::

እኔም እንዳልተሳካልኝ ስለገባኝ ፣ ጩኑኑን አቁሜ " ተይ ይቅርብኝ ብያት ነበር አልሰማ አለኝ " ስላቸው እናቴ ሰምታ ፣ "ይሄ ሞኝ ፣ ደግሞ አፍ አለኝ ብሎ ይናገራል ብላ ፣" ለቅሶዋን ትታ ፣ ቀና ብላ አይታኝ ፣ ገረምኳት መሰለኝ እሷም ሳቅዋን ጀምራ ፣ ድንኳን ውስጥ ጉዳዩን በቅርብ የሚከታተሉት በሙሉ ፣ ሳቅ በሳቅ ሆኑ ። በታከሲ ወደቤታችን ስንመለስ ፣ ወቀሳዋን ከመጀመሯ በፊት ፣ ቀደም ብዬ እራሴን ለመከላከል " ሰውን ማጽናናት ማለት እውነቱን ተናግሮ ማሳቅ እንጂ ፣ የውሸት አልቅሶ የእውነት ማሳዘን አይደለም" ብያት ፣ ከዚህ ጊዜ በኋላ ፣ እንኳን አልቅስ ብላ ልታስቸግረኝ ፣ የተገላቢጠሽ ፣ " እሱ ይጨነቃል ለቅሶ አትገነኑት" እያለች ትከላከልኛኝ ነበር ።

በዚህ ድክመቴ የተነሳ ፣ ምናልባት የሚያለቅሱ ሰዎችን ልምድ ብጠይቅ ፣ የተሻለ ያለቃቀስ ዘዴ እማር ይሆናል በሚል ፣ ማልቀስ የሚችሉ ሰዎችን ፣ እንዴት ማልቀስ እንደሚሆንላቸው መጠየቅና ፣ መረዳት አለብኝ ብዬ ወሰንኩኝ ። መጀመርያ የጠየኩት ፣ የቅርብ ጓደኞቼን ነበር ። አንዴ የቤተሰቦቼን ደህንነት ለመስማት ወደ ሃገር ቤት ስልክ ደውዬ ፣ አንድ የማላውቀው ዘመዴ ሞቶ በሙሉ ለቅሶ ሄደዋል ብለው ቤት ጠባቂዎች ነግረውኝ ፣ ሳላገኛቸው ቀረሁ ብዬ ለስደት ጓደኞቼ ደውዬ እነግረዋለሁኝ።

ጓደኞቼም ግማሽ ሰዓት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ቤቴ ለቅሶ ሊደርስ መጥቶ ፣ እንባውን እንደጎርፍ ያፈሰው ጀመር ፣ ተደናግጬ እኔው አጽናኚ ሆንኩኝ ። ለቅሶ የተቀመጥኩኝ መስሎት ወደየሰው ስልክ እንዳይደውል ስለሰጋሁኝ ፣ በስልክ ስነግረው ፣ እግረ መንገዴን አነሳሁት እንጂ አዝኜ ወይም ለቅሶ ለመቀመጥ ፈልጌ እንዳልሆነ አስረግጬ ላስረዳው ሞክርኩኝ ። ማልቀሱ ትንሽ ይቀንስ እንጂ አልፎ አልፎ መንስቅሰቁን አላቆመም ። እኔም ባኮ ሙሉ የወረቀት መሃረብ ፊቱ ከምሬ ፣ አንዱ ሲረጥብ ሌላውን አቀብለው ጀመር።

ታዲያ እንደምንም አረጋግጬ ፣ እህል ወሃ ከቀማመስን በኋላ ፣ በጨዋታ መሃል በማልቀስ እንዴት የታደለ እንደሆነና ፣ እኔንም እንዲያስተምረኝ እጠይቀዋለሁኝ። እሱም ቀለል አድርጎ ፣ " እኔ እኮ ለቅሶ ስሄድ የማለቅሰው ፣ የራሴን የሞቱብኝን ሰዎች እያስታወስኩኝ እንጂ ፣ አብደሃል እንዴ ፣ አንተ እራስህ ለማታውቃቸው ዘመድህ እኔ የማለቅሰው " ብሎ እውነቱ ነገረኝ ። አንዳንዴ በደብዳቤ ለሚያረዱት ዘመዶቹ ፣ በደንብ የሚያለቅሰው በዚህ አጋጣሚ መሆኑን አልደበቀኝም ።

መልሱ በጣም ስለገረመኝ ፣ "ታዲያ ዛሬ ለየትኛው ዘመድህ ነው ዛሬ ያለቀሰከው ? እውነቱን ገነረኝ" አልኩት ። ቆፍጠን ብሎ ፣ "ዛሬ ያለቀሰኩት ለኔህ ላንተ ነው " ብሎኝ አረፈ ። ጀሮዬን ስላላመንኩት ፣ " መተናል እንዴ ?" ብዬ ስጠይቀው ፣ እጁን በእጁ እያሻሸ ፣ እንደመሳቅም ፣ እንደ መሸከርመምም አድርጎት ፣ ከኪሱ ከአንድ ቀን በፊት ፣ ከዘመዶቹ ፣ እናቱ በጠና ስለታመሙ ፣ " ብር ባስቸኳይ ለህክምና ላክ ፣ ይህንን ሳታደርግ እናትህ ብትሞና ብታለቅስ ዋጋ የለውም" ብለው የጻፉለት ደብዳቤ ነበር። "ታዲያ እኔ እናትህ ነኝ ወይ ?" ብዬ ጠይቄው ፣ "ጠዋት በስልክ ስለ ዘመድህ ስትነግረኝ ፣ የኔንም ደብዳቤ አንብቦ እንደምትቸገርልኝ ስለማውቅ ፣ በሃዘንህ ላይ ሌላ ችግር ስፈጥርብህ አሳዝነህኝ ነው ያለቀሰኩት ። ለራሴ ደግሞ የማለቅሰው ፣ እናቴ ዘጠኝ ወር በሆድዋ ተሸክማ ፣ አብልታ ፣ አጠጥታኝ ፣ ለፍታ አሳድጋ ለወግ ማዕረግ አድርገኝ ፣ በዚህ አስቸጋሪ በመጨረሻ ጊዜዎ ፣ እናቴን ልረዳ የማልችል ምስኪን ፍጡር በመሆኔ ፣ ሳዘን ሁሌ አለቅሳለሁ ።" ብሎኝ ፣ እንደገና የውሸት አልቅሶ ፣ እግረ መንገዱን ፣ ከለቅሰው ጀርባ የሚፈልገውን መልዕክት አስተላልፎ ፣ የውነት አሳዝኖኝ ሊያስለቅሰኝ ነበር ።

በሃገራችንም ይሁን በዓለም ፣ ለቅሶ በተለያየ ባህላዊ መልክ ይገለጻል ። ሰው ሲያለቅስ ሁልጊዜ ለሃዘን ብቻ አይደለም ። ሳቅ ሲበዛ ያስለቅሳል ። ደስታ ያስለቅሳል ። ፍርሃት ያስለቅሳል ። ሕጻናት አንዳንዴ ሲሞኙ ያለቅሳሉ ። እርካታ ያስለቅሳል ። ህመም ያስለቅሳል ። ማቸነፍ ፣ መቸነፍ ሁሉ ያስለቅሳል ። እንዲህ እያልን ብዙ አስለቃሽ ነገሮች ማሰብ እንችላለን ።

በሃገራችን ለቅሶ ይከበራል። ለቀስተኛ ፣ እሬሳ ይዘው ወደ ቀብር ሲሄዱ ፣ የሞተውን ባናቀውም ፣ ወሬያችንን አቁመን ፣ እጃችንን ለከብሩ ወደ ኋላ አድርገን እንደ እምነታችን እናማትባለን ። ዝቅ ብለን እጅ እንነሳለን ። የሞተው ጠላት እንኳን ቢሆን ፣ ንፍሮውንና ቡናውን አንቀምስም እንጂ ፣ ለቅሶ ይደረሳል።

ወደ መጨረሻው ቤቴ ስለሄደ ጠላትም ቢሆን ፣ "ነብስ ይማር" ተብሎ አፈር ጉድጓድ ውስጥ ይበተናል ፣ ሌላም ሌላም ብዙ የምንኮራባቸው የራሳችን ባህሎች አሉን ። በሃገራችን ብዙ ሰዎች በተፈጥሮዎቻቸው ሩህሩህ ከመሆናቸው በላይ ፣ ለማንም ለማያቁት ሰው ለቅሶ መድረስ የተለመደ ነው ። ሲሞት ያለቅሳሉ ። ሚቹን ሳያውቁት ደርጎ እየመቱ ያዙኝ ልቀቄኝ ብለው ሲወድቁ ፣ እራሳቸውን ሲጎዱ ቆይተው ፣ የሚችን ስም የሚጠይቁ ፣ ወንድ ይሁን ሴት ? በአደጋ

ይሁን በተፈጥሮ እንዴት እንደሞተ ለማጣራት የሚሞክሩ ብዙ ሰዎች እንዳሉ ይታወቃል ። ሞት ሁሉም ቤት በተራ ስለሚደርስ ፣ የቋሚውን ሃዘን ነው የምንካፈለው ።

በሃገራችን ሰው ሲሞት ብዙ አይነት ያለቃቀስ አይነቶች አሉ ። ከጉራጌ ፣ ግላም ገፈረም በዋሻ፣ (ዓለምን ትቶ ዋሻ ውስጥ መኖር መረጠ) ፣ የዳንስ አይነት ውዝዋዜ ፣ እስከ የዶርዘ ያለቃቀስ የመገለገብ ትዕይንት ፣ ጸጉር ከመንጨት ፣ እስከ ሰውነትን ማድማት የመሳሰሉት ሁሉ አይነት ፣ ሃዘንን የመግለጫ መንገዶች አሉ ። ለእንደኔ አይነት ማልቀስ ለማይችል ፣ ልብ ደረቅም አማራጭ ፈጥረውለት አስለቃሽ፣ አስረጋጅ ፣ አስተዛዛኝ፣ ማማረጥ ይቻላል እንደውም እዚህ የሰለጠነ ዓለም ፣ ለብዙ ዓመታት ማልቀስ ወይም መሳቅ ለተቸገሩ ሰዎች የሚሰጥ ኮርስ (ቴራፒ) እንዳለ ሰምቻለሁኝ ። እነዚህ የሃገራችንን አስለቃሾችን ጠጋ ብላችሁ አይናቸውን ብታዩት ፣ ግጥም እየደረደሩ ያን ሁሉ ሕዝብ በእንባ ሲያራጩት ከዓይናቸው አንዲት ጠብታ እንባ አትወጣም ። ለእነሱ እንደ ሙያ እንጂ ፣ ስሜት የሚለውን ነገር ከውስጣቸው አውጥተውታል ። ስለዚህ የውሸት እያለቀሱ የውነት የሚያስለቅሱት እንጀራቸው ስለሆነ ነው ፣ ያን ካላደረጉ ነገ የሚቀምሱት የላቸውም።

ዛሬ ለቅሶ እንደ ድሮ ፣ በፈረስ ፣ በባቡር ፣ በግር እየተሄደ የሚደረሰው ያው ሃገራችን እንጂ ፣ በተለይ ቴክኒዎሎጂው በሰለጠነበት ዘመን ብዙ መጓዝ እየቀረ ነው ። በስልክ መላቀስ ፣ በሞባይልና በትዊተር መርዶ ማርዳት ፣ በእስካይፒ እና በፓልቶክ ለቅሶ መድረስ ...እይተለመደ ነው ። ለቅሶ ፣ ተዝካር ፣ የሃውልት ምራቃትወዘተ አንድ ሰው ካልተመቸው ፣ ወይም ያለበት ቦታ እንዲያዝን ፣ እንደ ሰርግ ፣ በፊዲዮ ተቀርጾ ይላካል። የሕዝቡ ብዛት ፣ የምግቡ አይነት ፣ የታረደው የሰንጋ ብዛት ፣ ይሰጋው ጮማነት ..ሁሉ እየተደነቀ ወደ ድግስነት እየተጠጋ ነው ።

ለቅሶ በምዕራቡ ዓለምና በምስራቁ ዓለም የሚጫወተው ራሱን የቻለ ፖለቲካዊ ገጽታ አለው ። በተለይ የኮሚኒስቱ ሃገር መሪዎች ፣ ምዕራቡ በአንባ ገንነት የሚከፈቸውን ስምታ መሰረት ለማሳጣት ፣ ለመሪዎቻቸው ቀብር በሚወጣው ሕዝብ ብዛት ፣ ለሕዝባቸው ተወዳጅ እንደነበሩ ለማሳየት ፣ ለቀብር የሚያሰልፉት ትዕይንተ ሕዝብ ፣ ብቻ ሳይሆን ፣ ትዕይንተ ለቅሶ ፣ ከማስገረም አልፎ ያስፈራል ።

በሚሊዮን የሚቆጠር ሕዝብ ፣ እንደ አንድ ቤተሰብ ፣ በተመሳሳይ ሁኔታ ፣ ካሜራው ቀረብ ሲልና ፣ ሲርቅ ፣ የለቀስተኛው ድምጽ የሚጨምርና ፣ የሚቀንስ ከሆነ ? ተአሚነቱን ይቀንሰዋል ። ለመጀመርያ ጊዜ የኅብር ለቅሶ ያየሁት በ1976 በሊቀመንበር የቀብር ሥነ ሥርዓት ላይ ሲሆን ፣ የመጨረሻውን ያየሁት ፣ ከዓመት በፊት የሰሜን ኮርያውን የኪም ኮንግ ሁለተኛውን ነው ።

የሁለቱንም ቀብር ይህንን ጽሁፍ ላዘጋጅ ስል ፣ ጉግል ላይና ፣ ዊኪ ፒዲያ ውስጥ ገብቼ ከነ ምስሉ ስመለከት ፣ አንድ በደንብ የገባኝ ነገር ፣ ያ ሁሉ ሚሊዮን ሕዝብ የሚያለቅሰው ልዩ ጥቅም ተሰጥቶት ወይም ተገዶ ሳይሆን ፣ ለመሪው እንዲያለቅስ አሳምነውት ነው። በስሜት ተነሳሰቶ ፣ ከውስጥ በተቀሰቀሰ ስሜት ማልቀስና ፣ እንዲያለቅስ አሳምነውት ማልቀስ ይለያያል ።

በእርግጥ በዛ ሥራዓት የተጠቀመ ፣ ከመንገድ አንስተውት የሾሙት ፣ ህልውናው ከዛ ሥርዓት ጋር የተያያዘ ፣ ያለአግባብ የበለጸገ ፣ ለሰራው ወንጀል ፍርሃት ያለበት ለሚቀጥለው የስልጣን ሽግሽግ ጎልቶ ለመታየት የሚፈልግ ፣ ብዙ ብዙ ከኋላ የተደበቁ አጀንዳዎች ከለቅሶው ጀርባ አሉ ።

በእንደዚህ አይነት የኮሚኒስት ሃገር ፣ መሪው ያንን ሃገር ሊያስተዳድር ከአንድ ትልቅ ሊታይ ሊዳሰስ የማይችል ሃይል ተመርጦ እንደሆነ አድርገው እንዲያምኑ ፣ ለአመታት አዕምሮዎቻቸውን በማጠብ በውስጣቸው የተገነባ ዕምነት ነው ። ይህ መሪ አልፎ አልፎ በአደባባይ በሚያሳየው ጠንካራ የጦር ሰራዊቱንና ፣ ዘመናዊ ያጦር መድፎቹን ፣ ሃያ አራት ስዓት ሙሉ ፣ ብቸኛ ከሆነው አንድ ቴሌቪዥና የራርዲዮ መስመር ፣ ሕዝባቸውን ታላቁ መሪዎቻቸው እንዴት ከኢንፎርሜሽን ቴክኖሎጂዎች እንደጠበቁቸውበመሳሰሉት፣ ፕሮፓጋንዳ እንዲያምኑ የተደረጉ ፍጥረቶች ናቸው ።

በዚህም ላይ ጠንካራ የሰለላ መረብ የእያንዳንዱን ቤት የሚሰልል እንዳለ ስለሚያውቁና ፣ አንዳንዴ የራሳቸውን ህሊና ተጠቅመው ፣ የፓርቲውን መስመር የማይከተሉ "እንቢተኞች" ፣ ሕዝብ በተሰበሰበበት ፣ በአደባባይ አንገታቸውን ስለሚቆረጡ ፣ እያንዳንዱ የሃገሪቷ ነዋሪ ፣ እኔም ከዚህ መስመር ብወጣ ፣ ይህ ይደርስብኛል ብሎ ፈርቶ አንገቱን ደፍቶ ፣ የእውነት ለቅሶ ተምሮ ፣ ህይወቱን ለማሰንበት ያለቅሳል ።

እንደዚህ አይነት ሕብረተሰብ ፣ አለቃቸው ፣ ካሁን በኋላ መኖር አያስፈልጋችሁም ፣ እራሳችሁን በመርዝ ግደሉ ፣ በስለት ቆራርጡ ፣ ከገደል ዘላችሁ ሙቱ ፣ ብሎ ቢነግራቸው ፣ የታዘዙትን ያደርጋሉ። ለዚህም የነ ጂም ጆንስ አሳዛኝ

የእልቂት ታሪክ በሳባዎቹ ዓመታትና ፣ በተለያዩ ሃገራት የተደረጉትን ፣ አስቃቂ ታሪኮች መለስ ብሎ ማስታወሱ ጠቃሚ ነው።

ይህ የሰሜን ኮርያ ሞዴል፣ እንደ ግል ማሰብ ፣ መመዘን ፣ መቃወምአይነት ተፈጥሮ የቸረን ስጦታ ተደምስሶ፣ በመሪዎች ጭንቅላትና በፓርቲ መስመር እንደ ሴክት እንድናሰብ እዕምሮን ማጠብ የበሽታ አዝማምያ ወደ ሃገራችንም እየቀረበ ስለሆነ ፣ካሁኑ ይህንን አስፈሪና ፣ አደገኛ አዝማሚያ ሳይቃጠል በቅጠል ልንለው ይገባል ።

በቅርቡ በአቡነ ጳውሎስ እና በጠቅላይ ሚኒስቴር መለስ ዜናዊ ከዚህ ዓለም በሞት መለየት ምክንያት ፣ በአንድ በኩል ከላይ ከጠቀስኩት ባህላችን ውጪ ፣ ለሞተ ሰው ሊሰጥ የሚገባውን ተዘንግቶ፣ ከመስመር ውጪ ተኪዶ አላስፈላጊ ሊያስገምቱን የሚችሉ ቃላቶች መጠቀምና፣ አላስፈላጊ ድርጊቶች መፈጸም ቀርቶ ፣ በሌላውም አንጻርም ፣ ማንም ሰው ያለ ማዘን መብት እንዳለው ዘንግተው ፣ እኛ ስናለቅስ እናንተ ለምን ደረት አልመታችሁም ፣ ብለው ፣ የሰሜን ኮርያን አይነት ሞዴል፣ በአፍሪካ እንደ የጎጡ ፖለቲካ ሊጭኑብን ለሚሹት ነቅተን ልናሳፍራቸው ይገባል።

ኢትዮጵያን እግዚአብሔር ይጠብቃታል !!

ብስራት ኢብሳ

23-08-12